

MIILANG

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM

AASTAST 1925

DETSEMBER 2012

JÕULUMIILANG

Jõuluresept

Pärast arvestuste nädalat teist ööd ärkvel olles ei aita enam ei kange kohv ega energiajoogid. Magama peab, olgugi et teha on veel palju: valmistuda kolmeks erinevaks jõulupeoks, muretseda kingitused ja lõpetada veel viimased poolikud koolitööd. On viimane nädal enne jõule. Mind teeb rõõmsaks nendel hommikutel üle Kaarsilla ja Raekoja platsi kooli jalutada - säravad kuusk ja Raekoda, lumi ja Rüütli tänav. Ent kui raske on seda sära märgata, kui seljataga on vaid kaks tundi und ning kõik, mida tunned, on vaid kontidesse murdev pakane.

Tõeline jõulurahu, see, mis ka päriselt rõõmsaks teeb, on rutiinist mõneks hetkeks loobumine ja aeg iseenda ning perekonnaga. Jõulutunne, -rõõm ja -rahu kätkegu endas puhkust, magamist ja sära.

Ja siis veel need mitmed-mitmed kingitused... Hiljuti sai pereringis meenutatud, et saabuvad pühad ei peaks meid majanduslike ressursside üle muretsema panema. Te võite vaid ette kujutada, kui palju rõõmu valmistab mõnel tänaval kausitais dateid, rosinaid või päevalilleseemneid. Või pakk värvikriite ja veidi paberit... ja võimalus ise midagi valmistada.

Laskem taeva poole lendu oma soovid ja hoidkem üksteisel rohkem käest kinni. Las parimaks kingituseks ollagi rõõm koosolemise ja olgu selleks tarvis vaid üht süüdatud küünalt ja ivakest usku headesse soovidesse.

Kauneid pühi!

PEA-TOIMETAJA
ELIISA
ÜLEVAIN

Majanduskriis ja Eesti

TEKST LIISA KRIIPSalu

Novembrikuus käis meie koolis Nordea Eesti juht Vahur Kraft. Härra Kraft pidas loengu Eesti majanduse ning panganduse ja ülemaailmse majanduskriisi kohta. Muuseas kinnitas Kraft ka seda, et Eesti on majanduskriisist väljumas. Palju õnne - võime vaikselt uut majandusmulli puhuma hakata! Loeng oli pikk ja teemakohaseid baasteadmisi küllaltki põhjalikult seletav. Seega, aitäh härra Kraftile selle hilissügisese hommikutunni sisustamise eest.

JUHENDAJA
Age Salo

KÜLJENDUS
Annemari Sepp

VEEBIMILANG
Mihkel Eidast

FOTOD
Mari-Liis Kullamaa,
Kaarel Kree, Andreas
Must

PEATOIMETAJA
Eliisa Ülevain

TOIMETUS

Laura Porovart, Liisa Kriipsalu, Kaisa-Liina Näär, Iida Elise Murumets, Monika Tõlgo, Aksel Part, Daniel Kütt, Mari Sild, Andrea Uibo, Kaarel Kree, Kai Karin Sikk

Segakoor Anima Riias

TEKST DANIEL KÜTT

8.-9. novembril oli segakoor Anima koos kontsertmeister Inna Samuilovi, kooli direktor Ott Ojaveeri, huvijuht Uve Saare ning kehalise kasvatusõpetaja

Priit Parisooga Riias, täpsemalt Riia II Gümnaasiumis sõpruskülastusel. Koori esituses kõlas nii vanu kui ka uusi laule ning need võeti soojalt vastu. Pärast Anima repertuaari ning väikest pausi esinesid lätlased meile. Ülles Keerberg oli koori esinemisega väga rahul, kuna dirigendi

ja koori vahel oli selline side, et koor reageeris dirigendi igale liigutusele. Pärast kontserti toimus kooride vahel tutvumisõhtu. Peale planeeritud üritusi oli õhtul kooril vaba aeg ning enamuse veetis selle Riia linna peal. Hommikul toimus väike ekskursioon ning peale seda mindi Li-

dosse. Tagasiteel sõideti läbi Pärnu toimuvast KoKoKolt. Riia II Gümnaasium ja Hugo Treffneri Gümnaasium on sõpruskoolid ning eelmise kohtumise toimus 2011. aastal, kui lätlased esinesid Tartu ülikooli aulas. Järgmine kohtumine toimub 2014. aasta kevadel.

Kontsert möödus viperusteta: Esinemisel ei unustanud keegi laulusõnu ega kukkunud lavalt alla.

Kuidas nägid välja kolm päeva täis matemaatikat?

TEKST KAAREL KREE

1.-3. novembril toimus Treffneri suurimale matemaatikahuvilistele laager. Esimese päeva õhtul tehti tarkuse kogumisega algust juba koolimajas, ent järgmisel hommikul võeti ette sõit Kurgjärvele. Ööbimine ja õppetöö toimusid Kurgjärve spordibaasis, mida talvel nimetatakse ka suusabaasiks, kuid

tantsupidu seal ei korraldatud.

Võib öelda, et kõik päevad oli sisustatud matemaatikaga. Õpilastele pidasid loenguid ja andsid nõu ülesannete lahendamisel õppejõud Kairi Kangro ja Maksim Ivanov Tartu Ülikooli teaduskoolist. Ka meie tulevikulootus Ants-Oskar Mäesalu jagas noorematele tarkust.

Väga meelde jääv oli ka ree-

deõhtune saunaskäik. Noormehed ja neid olid iseenesestmõistetavalt eraldatud, olgugi et tegemist on viisakate ning suurte inimestega. Kui tavaliselt on saunas jututeemadeks naised, autod, naised, raha, naised ja ilm, siis seekord räägiti poliitikast, majandusest, füüsilisest ning, jumal hoidku, ka matemaatikast!

II. klassi matemaatikud Kaur Kristjuhan ja Martin

Kabanen koostasid hunniku ülesandeid kogu gümnaasiumile ning viisid läbi 4-liikmeliste võistkondade vahel põneva võistluse. Mõned ülesanded olid nii rasked, et ka kõige helgemad pead 12. klassidest ei suutnud neid lahendada.

Laagri korraldamise eest on tohutult suured tänud teeninud meie kallid matemaatikaõpetajad Hele Kiisel ja Ülles Hüva.

Andre Pettai - õpilasest

TEKST ANDREA UIBO

Andre on pärit siitsamast Tartust Supilinast. Ta ise ütleb, et oli väiksena korralik poiss. „Vanim vend, ju ma sellepärast olin korralik“, naerab Andre oma lapsepõlve meenutades. Lapsena unistas ta saada sportlaseks, täpsemalt kergejõustiklaseks.

Ahvatlev ajalugu

Oma kooliteed alustas Andre Tartu Kesklinna Koolis. Oma klassi meenutab ta hea sõnaga: „Klass oli ühtne, kõik said omavahel väga hästi läbi ja hoidsid kokku.“ Paljud Andre praegused sõbrad ongi tema endised klassikaaslased. Samuti väärivad kiitust

Alles 6 aastat tagasi lõpetas Hugo Treffneri Gümnaasiumi noormees, kes nüüdseks on siin tagasi, seekord aga teises rollis. Välimuse põhjal võiks teda julgelt õpilaseks pidada, kuid tema rutakas samm ning süles olevad õppematerjalid reedavad, et tegu on pedagoogiga. Meie kooliperega on liitunud ajalooõpetaja Andre Pettai.

tema põhikooliaegsed õpetajad. Eriliseks lemmikuks oli talle ajalooõpetaja, tänu kellele huvi ajaloo vastu alguse saigi. Andre hindab väga seda, kui inimene on millegi juures südamega ning just selline tema õpetaja oligi. Võrreldes põhikooli- ning keskkooliõpetajaid, ütleb Andre, et põhikoolis on nende kohustus ka lapsi kasvata. Keskkoolis ollakse rohkem suunatud.

Humanitaarist reaaliks

Põhikooli lõpetas Andre hästi, neljade-viitega. Edasi viis

koolitee ta siia - Hugo Treffneri Gümnaasiumisse. Vaatamata sellele, et Andre on läbi ja lõhki humanitaar, läks ta õppima hoopis reaalsuunda. „Ju see otsus peamiselt sõprade järgi tehtud sai,“ põhjendab ta oma valikut. Sel ajal oli kolm reaalsuunda ning üks humanitaarharu. Oma otsust ta ei kahetse. Andre meenutab, et temaaegsed „hummid“ olid teistsugused kui praegu. Hetkel on tema õpetada ka üks humanitaarklass. „Minu aja humanitaaris käisid pigem heas mõttes boheemlaslikumad õpilased. Praegu on aga teistmoodi.

Mõni õpilane meenutab mulle ennast, kui ma alustasin oma keskkooliteed,“ võrdleb ta.

Koolis sain ma teada...

Õpilase Pettai jaoks oli algus Treffneris raske. „Algus oli päris ehmatav. Inimesed ümberringi tundusid väga targad ja tublid, mida nad muidugi olid ka. Ma

olin sattunud keskkonda, mis ei olnud minu jaoks mugav ning harjumisega läks ikka aega,“ meenutab Andre. Ta ütleb, et on raske kohaneja. „Kui direktor minult vestlusele küsis, mis on minu nõrgad küljed, mainisin ära just selle.“ Ajapikku aga muutus keskkond omasemaks ja kool kodusemaks.

Õppeainetest meenutab Andre hea sõnaga kunstiajalugu. Ta ütleb, et õpilased peaksid hindama võimalust õppida sellist silmaringi laiendavat ainet. Kursuse nimemeks paneks ta hoopis „Sissejuhatus ülikooli“, kuna tema arvates oli seal õpitud konspekterimine suureks abiks ülikoolis. „Mu pinginaaber imestas, kuidas ma nii kiiresti konspekteerida jõuan. Mina olin tänu kunstiajaloole sellega juba harjunud,“ naerab Andre. Aine, mis valmistab raskusi, oli keemia. Suurte pingutuste tagajärjel jäi ta oma lõpliku hindaga väga rahule ning keemia hakkas talle lõpuks ka meeldima. „Mingi hetk ma selekteerisin välja ained, mis huvi pakkusid ning keskendusin nendele rohkem,“ räägib Pettai oma õpingutest. Erilised lemmikud olid keskkooliajaloomulikult ajalugu ning ka kirjandus.

Inimesed teeb edukaks mõtteviis, et ei tohi karta eksida. Kui kukud, tuleb alati julgeda püsti tõusta.

Hüüdnimi: *Pettai*

Sünnipäev ja tähtkuju: *02.07.1987 Nõrk*

Õed-vennad: *2 venna, Joonas, Siim*

Perenimi Pettai tähendab Võru murdes: *Mändi*

Lemmiksöök: *slapraad*

Öökapiraamat: *S. Montefiore „Võõr Stalin“*

Viimane laul, mida laulsin: *Mummimõõdu „Kõneleat“*

Film, mis on jäänud kummitama: *Altkonst*

Armas paik Eestis: *Sluatsalu*

Isik ajaloos oleksin: *Aleksander I*

Ajastu, kus tahaksin elada: *Natasaare aeg Venemaal*

Koer või kass?: *Koer*

Minu tuju teeb heaks: *Meeldib vestlus*

Kui ma poleks õpetaja, siis: *tahaksin olla sportlane*

Arvan, et minu kiiksuks on: *mõttelugud*

õpetajaks

IKKAGI INIMENE

• Väljaspool kooli tegeleb Andre põhiliselt spordiga. Ta mängib korvpalli ning käib jooksmas.

• Leiab, et igal muusikal on oma koht. Hommikuti näiteks kuulab raskemat muusikat, sest see äratav hästi üles. Raadiost kuulab enamasti Kuku Raadiot.

• Ajaloost huvitab kõige rohkem Venemaa ajalugu, Nõukogude Liit ja kõik sellega seonduv. Meeldib sellepärast, et Stalin on tema jaoks kõige suurem kuju. Mitte heas mõttes, vaid ta on lihtsalt kõige rohkem judinaid tekitav inimene.

• Lõpetab magistrilt. Töö ja kool korraga on väsitav.

• Tunnis olemine on kõige lihtsam. Raske, aga huvitav on valmistuda ja informatsiooni otsida ning töödelda.

• Perioodisüsteem sobib keskkooli väga hästi. Arvestusi tahaks teha ainult suulisi, sest see on tema arvates ainus ja õige. Vähemalt ajaloos.

• „Abiklassijuhataja - see kõlab nagu jaamaülema abi.“

• Meeldib palju lugeda, aga mitte eriti ilukirjandust.

• Huvitab väga psühholoogia.

Pole kuhulegi põgeneda pagana pedagoogi eest...

Otsus minna edasi õppima ajalugu tuli pika kaalutlemise tagajärjel. „Ma kartsin, et äkki pole ajaloolase haridusel perspektiivi,“ meenutab Andre oma kõhklus. Praegu võib ta selle väite julgelt ümber lükata. „Kunagi ei tasu õppima minna rahalistel eesmärkidel, tuleb õppida seda, mis ka tegelikult meeldib,“ lausub ta julgelt. Kuskile mujale Andre ei proovinudki, ajaloost sai see üks ja ainus valik. Mõte saada õpetajaks sündis täiesti juhuslikult. Olles ära lõpetanud bakalaureusekraadi, oli Andre plaan edasi õppida hoopis psühholoogiat. See plaan jäi aga katki. Valik tuli langetada ajaloo teadusliku-

Asjalik ajaloolane: Lisaks koolis töötamisele lõpetab Andre ülikoolis magistrilt.

mulikult mina!“, meenutab ta lõbusalt oma algust. Andre hindab seda, et on just noor pedagoog. Ta ütleb, et saab aru õpilaste naljadest ja slängist, aga püüab võtta kõiki õpilasi siiski nagu täiskasvanuid. Ta austab oma õpilasi ning hindab seda, kui teda austatakse. Oma ainet tahab noor ajaloolane edasi anda võimalikult põnevalt. „Ma ei taha, et ma peaksin enda tunnis õpilastelt küsima: „Kas ma tulen toon padja ka?“ Tundides peab olema vaba õhkkond, et saaks nalja ja samal ajal aine selgeks,“ räägib ta lõbusalt oma tundi-dest. Andre arvamus on siiski, et ega see õpetajatöö kerge ei ole. Materjalide otsimine ning tunni ettevalmistamine on aega nõudev tegevus, aga seda kõike tuleb teha oma õpilaste nimel. Küsimusele, kas õpetaja Pettai

oleks õpilase Pettai lemmikõpetaja, vastab Andre: „Ma ei usu. Alati saab midagi paremini teha.“

Õpetajatest kolleegideks

Oma praktika tegi Andre samuti siin koolis ning sealt sündiski mõte tulla tööle just oma endisesse gümnaasiumisse. Endistest õpetajatest on saanud kolleegid ning see on tema sõnul ikka väga võõras. „No kuidas ma sinatan oma vanu õpetajaid? No ei saa ju!“, räägib ta, kuidas kõik on nii harjumatu. Andre ütleb, et vaatab kõike nüüd hoopis teise pilguga. Ta on aru saanud, et siin koolis ikka hoitakse noori väga. Õpilaste probleemidest räägitakse nagu oma laste omadest ning õpetajad hoolitsevad selle eest, et õpilastel hästi läheks. Samuti on ta väga rahul sellega, et saab teistelt kolleegitelt palju tuge. Andre hindab kõrgelt teisi ajalooõpetajaid, kes on alati väga abivalmid ja toetavad. „Õhkkond tööruumis on super - kõik hoiavad kõiki ja tuju on üleval,“ niisugune on Andre arvamus.

Päris (mängu)firma

TEKST LAURA POROVART

Juhul kui Sa, hea lugeja, eelmainitud nimesid ja tähe-numbrikombinatsioone esmakordselt näed, pole lahti veel midagi, sest oma aju tuleb talitada hoopis neli uut ja palju olulisemat firmat, mis on loodud tarmukate üheteistkümnendike ja õpetaja Ülle Seevri eestjuhtimisel.

Kuid enne veel! Õpilasfirma on loodud eelkõige õppimise eesmärgil, et viia ellu majandusõppest õpitud. Programmi jooksul rakendatakse mitmeid teooriast tuttavaid kontseptsioone ja õpitakse tundma majandusmõistete praktilist tähendust. Tõelisest ärifirmast erineb õpilasfirma selle poolest, et ta on õppeprotsessi osa ning õpilasfirma registreeritakse JA Eesti (Junior Ac-

Kas teadsid, et õpilasfirma Smilex tõi 2000. aastal esimesena turule pehmed helkurid? Või et Valemivihikud sündisid õpilasfirmast 4Poega? Ehk tead aga, et sõbrakindaid valmistas 2007. aastal õpilasfirma Glove? Aga äkki tead juhuslikult õpilasfirma Pääsuke liikmeid, kes on siitsamast, Tartust pärit?

hievement) juures. Õpilasfirma tohib tegutseda üksnes JA Eesti koolituse läbinud õpetaja juhendamisel, kes vastutab õpilasfirma tegevuse eest. Õpilasfirma lõpetatakse kooliaasta lõppedes. Minimaalne õpilasfirma liikmete arv on kolm. Õpilasfirmasse võivad kuuluda ainult õpilased.

Õpilasfirma programm on üles ehitatud väikefirma tegutsemise põhimõtetele: õpilased loovad oma

firma, valivad toote, jagavad ametid ja tööülesanded. Alustamisel koostatakse äriplaan, mida tegevuse käigus järgitakse. Õpilased toodavad ja müüvad oma tooteid (v.a. toiduaineid) või osutavad teenuseid. Programmi käigus omandatakse õpilasfirma juhtimise ja meeskonnatöö oskusi. Aktsionäri või juhina osaletakse otsuste vastuvõtmises. Õpilasfirma töötajad teenivad palka tootjate,

müüjate või juhtidena. Kogu tegevuse vältel peetakse finantsarvestust ja õpilasfirma tegevuse lõpetamisel koostatakse aastaaruanne. Õpetaja Ülle Seevri kohaselt on ka eelnevat aastat firmasid tehtud, kuid mitte nii massiliselt. Põhjus seisneb selles, et alles esimest aastat on õpilastel vaja teha kas praktiline või uurimustöö ning selle käigus on antud valikuks ka õpilasfirma asutamine.

G4B

Grete Helena Roose (11.a), Teisi Timma (11.a), Kelly Kütt (11.c) ja Helene Kohv (11.c)

Vanapaberist punutised

Konkreetselt summat neid ei avalda, küll aga ütlevad, et kuna kõik tooted valmistatakse käsitsi ja on aeganõudvad (ca 3 tundi üks), on need kallimad kui *Made in China* toodang.

Tüdrukud ütlesid, et nägid internetis õpetavat videot ja siis mõtlesid, et seda saab ju ise ka järgi teha.

Tahtsime alguses kohe, et number oleks sees ja 4 on üsna paljude firmade nimedes. G tähistab rohelist mõtteviisi ja B kujutab box'i.

KIRJELDUS

Valmistame vanapaberist erinevates suurustes kaste ning karpe. Alates prügikastidest erinevate vaagnate, pesukastide ja pliiatsikarpideni välja. Tooted on keskkonnasõbralikud, ainulaadsed ning tehtud suure südamega. Anumaid punume vanadest ajalehtedest, samuti kasutame muid ülejääke, näiteks pappi.

Ilusad punutised: Lisaks ilule on nad ka keskkonnasõbralikud.

REFLOR

PIND

Kaspar Külm (11.a), Lennar Lehestik (11.a), Karlos Taaniel Lillemäe (11.e)

Reguleeritava paelaga helkur

Poiste sõnul tuldi sellisele mõttele, kuna tavaliselt kipuvad helkurid niisama tilpnedes igale poole takerduma ja katki minema ja jube tüütu on kuus mitut helkurit soetada. Nii tuligi välja mõelda mingi lahe ja toimiv alternatiiv.

Nimi tuleb inglisekeelsest sõnast *reflector*, mida me lühendasime.

KIRJELDUS

Tegemist on pealt näha tavalise helkuriga, kuid selle pael on metallmõõdulindi sarnases isekerivas mehhanismis ning selle pikkust saab reguleerida.

Eriline helkur: Õpilasfirma Reflor toodetud helkuritel saab muuta nende pikkust.

Aksel Part (11.c), Maarja Liiv (11.c), Robin Saluoks (11.c)

Hariv programm lasteüritustele

Üks esinemine kestab orienteerivalt 1-1,5 tundi, kuid kindlasti saab tellija tungival soovil esitlust ka pikendada. Kõik tahavad ju targemaks saada!

KIRJELDUS

Koos lastega avastatakse erinevate katsete näitel looduse saladusi ning loodetavasti on tulemuseks lõbusalt veedetud aeg ning püsiv sära laste silmis ka tagasi koolipinki istudes. Lisaks saab iga huviline kaasa ka vahva mänguasja, mis seletab veelgi loodusnähtuste toimumismehhanisme. Firma loodab tekitada lastes uudishimu õppimise vastu ning ühtlasi pakkuda lapsevanematele lihtsat ning odavat varianti sünnipäeva sisustamiseks.

Kaspar Koolmeister (11.b), Joosep Järs (11.b), Sirelin Strantsov (11.c)

Puidust prillitoosid

Kuna tegelikult on nende prillitooside tegemine paras pusimine ja aeganõudev töö, siis on firmal plaan lasta neid valmistada hoopis ühel lähedal asuval puidutööstusel. Hind peaks jääma siiski kümne euro juurde.

Alguses oli nime leida päris keeruline, aga siis hakkasime lihtsalt pakkuma ja „pind“ kõlas tabavalt.

KIRJELDUS

Tehniliselt koosneb prillitoos kahest süvendatud puidutükist, mille sees on pehme kangas ja peal on nahast kinnised. Puidu tooni saab kliendi tungival nõudmisel ka muuta.

#FIRMAD

KOLM PÕRSAKEST

Sa poleks pidanud „ei“ ütlema!

TEKST IIDA ELISE MURUMETS

#EKSPERIMENT

On 1. detsember, kell 19.00. Ballieelne ärevus oli kestnud juba nädalaid, kuid sinna jõudsin ma alles kell kümme õhtul. Kell seitse algas Vanemuises etendus „Lõbus lesk“, pärast mida kiirustasin oma uhke ballikleidiga taksosse.

22.00 Treffner ja „Tere perestroika!“ Ma teadsin, et Tõnu ootab mind kantseleis, aga ma ei julgenud esiti temaga koos ballil olla. Hiilisin ringi, et kedagi tuttavat mitte kohata. Teadsin kohe, et nad tuletavad mulle mu kaaslase puudumist meelde, keda mina

aga häbenesin. Siiski jäin sõpradele vahele: „lida, kus Tõnu on? Kas ta ei tulnudki sinuga?“ Keerutasin. Aga ei, siin polnud midagi enam otsustada. Läksin väriseva südamega kantseleisse, võtsin oma noormehe Tõnu käekõrvalle, tema taskust piletit ning suundusime koos ballisündmuste keskmesse.

22.30

Tegelikult polnud mul midagi kaotada. Pealegi oli minu noormees hea välimusega. Klassiõed kiitsid

“

„Tõnu on tõeline mees, sest tema mind ei häbene!“

Tõnu-poisi heaks. Siis aga algas küsimusterahke: „lida, miks sa harjaga ballile tulid? Kas sul piinlik ei hakka?“ Keerutasin, jällegi: „Ma sain kaks korda korvi, aga ma ei tahtnud üksi tulla, sest see oleks raskendanud minu niigi sügavat identiteedikriisi.“ Seejärel tahtsin koos Tõnuga pilti teha ning temaga tantsida. Huumorit mõistvad inimesed naersid ning mõned tulid isegi Tõnuga rääkima, teised vaatasid lihtsalt imelikult. Ma ei

üritanud kellelegi muljet avaldada, vaid nautisin balli meeldiva kaaslasega. Enne koogijagamist kõndisin uhkelt läbi aatriumi ja minu poole pöördus üks rõõmsameelne neiu: „See on nii lahe, et sa teda ei häbene!“

Enne keskkööd

Käin koolis niikuinii jalad väljapoole, kipun võtit kapi ette unustama, koperdan ukسلävedel ja naeran valjuhäälselt ebasobivates kohtades. Täna olen aga harjaga ballil. Kui ma tant-supõrandale läksin, polnud ma enamuse ajast kindel, mis tants parasjagu käis, sest Tõnu polnud kuigi hea juhtija ning me komistasime teistele paa-

ridele otsa. Minu balli tipphetkeks oli see, kui mind hoolimata veiderdamisest Tõnult tantsule paluti.

Tõnu oli mulle ideaalne kaaslane. Ta küll kippus vahel teisi neidusid vaatama ega olnud seltskonnas kuigi jutukas, aga see-eest olin tänu temale tähelepanu keskpunktis. Kui märkasid endast möödumas härrat Andsin Korvi, siis ütlesin alati: „Tõnu on tõeline mees, sest tema mind ei häbene!“

Kummaline paar: Autor lida valis mehe asemel harjavarre.

FOTO EGNE KOEMETS

Soojust auditooriumisse!

TEKST MARI SILD

On neljapäev, 6. detsember, kell 4 pärastlõunal ja meie võimsas auditooriumis on algamas Martin Veismani loeng graafilisest disainist. Peale korraldajate ja esineja on saalis kaks inimest. Peagi kuulajaskond kahekordistub. Väikse hilinemisega jõuab kohale ka viies õpilane, kuid siis jäävad ukset suletaks. Käimas on HTG Tarkusepäevake.

Tunnistan, et tundsin sel hetkel piinlikkust. Treffneri väga andekad ja lennukate ideedega vilistlased on näinud vaeva, et korraldada üritus, mis laiendaks meie silmaringi, lisaks värvi rutiinsesse koolipäeva ja oleks abiks ehk isegi tulevikuplaanide tegemisel, kuid kuulajaid otsi kooli pealt taga kui nõela heinakuhjast. Enam-vähem sama seis oli ka 2003. ja 2013. aasta lendude kohtumisel, kus kümne aasta taguseid lõpetajaid oli Eesti (maailma) eri paikadest kokku tulnud vaat et rohkemgi kui praeguseid abituriente. Miks see nii on? Miks me ei kasuta võimalust kuulata nõuandeid inimestelt, kes meiega sama rada käinud, kuid sammuke eespool?

Kooli kodukorra õpilase meelespea esimeses punktis on rasvaselt kirjas, et Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilane väärtustab õppimist ja enesearendamist. Ma ei võtaks seda kohustusena, mis meil rebaseksena lasub, vaid eelisena, mis me lõpetades siit koolist kaasa saame. Seda seepärast, et Treffneris õppides on meil väga palju võimalusi enesearendamiseks, need tuleb lihtsalt ära kasutada. Ma ei vähetähtsusta tunnitööd, ent hindan ka seda, mida meile lisaks pakutakse.

Nurinat igava koolisüsteemi ja kasutatute õpetamismeetodite üle on kuulda üsna tihti, kuid seda, et keegi märkaks kooli panust kohustusliku õppekava väliste võimaluste pakumisel, kohtab harva. Tõnu Õnnepalu, Vahur

Kraft, Marco Kirm, Olaf Mertelsmann, Meelis Kull, Kadi Epler, Martin Veisman, Urmas Vadi, Laur Järv – need on vaid mõned inimesed, kes ühe perioodi jooksul on koolis esinemas käinud. Mis nende puhul aga kohe silma torkab, on erinevus – loenguid on olnud nii kirjanduse, majanduse, ajaloo, infotehnoloogia, neuropsühholoogia, graafilise disaini, teatri, muusika kui ka Tiibeti kultuuri teemadel. Säärane mitmekülgsus näitab kooli huvi oma õpilaste arendamisel. Ent need pole ainult erialased teadmised, mida kõnelejad meile annavad, nad jagavad ka kogemusi ja soovitusi edasiseks eluks.

Tarkusepäevake ja lendude kohtumine on selleks aastaks küll möödas, kuid üksikuid esinejaid kutsu-

take kooli kindlasti veel ning ka huviringide tegevusel tasub silm peal hoida. Aktiivsemad neist on ajalooring ning kultuuri ja loomingu ring, kus tihti ka põnevaid külalisi käib. Tuleb vaid lugeda infolehte või ühineda Facebooki grupiga, et end kursis hoida. Huviringide tööst ei pea ju tingimata iga kord osa võtma, kuid kui kõitev teema on päevakorras, siis pole tunnike kauem koolimajas kindlasti raisku läinud!

Selleks aga, et auditoorium poleks pelgalt suur külm ruum, tuleb see kehasoojuse ja maailmahuvi täita. Kui korra jalg ukse vahelt sisse pista, siis käima ta jääbki, tuleb vaid esimene otsustav samm teha. Ja kui muuga ei meelita, siis äkki tee ja küpsistega? Või...?

KOMMENTEERIB ÕPETAJA HELE KIISEL

Tarkusepäeva hakkasid korraldama vennad Jaan ja Juhan Aru, kes said aru, et eriala valimine on raske. Nad arvasid, et sama probleem on teistelgi ning vilistlased peaksid oma kogemusi jagama. Treffneristi jaoks on Tarkusepäev esmane kokkupuude vilistlastega ning sealt algab ka tugevam ühendus kogu kooliperega. Lisaks räägivad vilistlased ikka päris põnevalt. Treffneristide vähese osaluse taga võib põhjuseid olla palju. Ma arvan, et reklaami on vähe ja üritusi on nii tihedalt, et raske on valida. Ma ei julgeks öelda, et selle taga on hoolimatus. Pigem ei osata

üritusi piisavalt propageerida, sest ega õpetajad ei ole ka neil väga palju osalenud. Need, kes on maigu suhu saanud, käivad ja propageerivad. Praegu läheb kivi nende laste kapsaaeda, kes ei tunne ise huvi ja käivadki koolis ainult hindeid korjamas. Reklaami vähesust saaks aga kindlasti muuta, sest infolehest jääb tõesti väheks. Seal on vaid kuivad faktid, ei seletata piisavalt. Üks võimalus oleks, et aatriumisse panna ekraan, kus jookseb kogu päeva ja nädala info. Ilmselt tuleks üritusi ka internetis rohkem kajastada, sest Facebookis on mitmeid gruppe, kus reklaami teha.

Imetüdruk Els

TEKST MONIKA TÖLGO

1. Els, Sa käisid hiljuti Briti Suursaadikul külas. Räägi, kuidas möödus Sinu päev saatkonnas? Kuidas just Sind välja valiti?

Saatkonda saamiseks pidin kirjutama inglise keeles 600-sõnalise essee. Minu essee oli teemal „Suurbritannia ja Eesti vahelised suhted“. Tihe päevakava koosnes näites Rail Balticu teemalisest konverentsist, saatkonna tööga tutvumisest, vastuvõtust briti näitekirjaniku David Hare'i auks ning otseloomulikult suursaadiku Chris Holtbyga kohtumisest. Mulle näis, justkui möödus see päev viie minutiga.

2. Tegeled kolmandat aastat väitlemisega. Miks see Sulle meeldib?

Esiteks on väitlemine minu jaoks adrenaliiniallikas. Nagu enamikul inimestel, esineb ka minul tõrge avaliku esinemise ees. Aga kui saan oma mõtete edasiandmisega lõpuks edukalt hakkama ning suudan seeläbi inimesi veenda, siis tekib hea tunne. Teiseks, minu arvates tehakse tänapäeval suuri otsuseid, mida inimestele lahti ei seletata. Minu ideaalmaalmas saavad väitluse käigus paljud niisugused küsimused vastuse, diskuteerides jõutakse parima lahenduseni. Lõppkokkuvõttes aitab see tulevikus loodetavasti mul enda erialal paremini hakkama saada. Lisaks annab väitlemine juurde tohutult teadmisi! Muidu ma sellistesse teemadesse nagu SMS-laenud või inimkilbid ilmselt ei süübi.

3. Mõni suurem saavutus, mis on seotud väitlemisega?

Võitsime 10. klassis oma tiimiga kohe esimese võistluse, Start-turnii-

Kontsad klõbisemas, kaunis kleit lendlemas, kõnnib sulle kooli peal vastu särasilmne ja energias pakatav abiturientideid. Käes raamatud, kotist paistmas veepudel ja porgandid, kuuled teda rääkimas Ühendriikide presidendivalimistest. Samal ajal kordab ta veel eesootavaks kontrolltöök ja lahendab telefonitoru otsas sõprade suhtepeleeme. See on 12. b klassi õpilane Els Heile.

ri. Sain seal ka parima kõneleja tiitli. Eelmisel aastal olin kuues parim kõneleja Eesti gümnasistide arvestuses.

4. Kirjelda Elsu, kes siin minu vastas kohvikus istub.

Ma loodan, et see Els on hästi siiras inimene. Heatahtlik, ambitsioonikas, hooliv, naiselik. Samas on ta kohutav ajaplaneerija, tihtilugu ei õpi oma vigadest. Perfektsionist minus pole ka alati positiivne omandus, ta võib olla tundlik negatiivsete kommentaaride suhtes.

5. Miks meeldib Sulle olla treffnerist?

Inimeste pärast. Tunnen, et HTG-s on palju rohkem inimesi, kes mõtleavad nagu mina. Neil on elus kindlad sihid. Näiteks minu klassiõde teab täpselt, et soovib saada uurijaks. Lisaks viib Treffner meid kokku toredate inimestega: vilistlaste, kirjaniike, poliitikutega. Usun, et bioloogiat ja keemiat saaksin ka teistes koolides

õppida, aga näiteks Tõnu Önnepaluga kohtuda - pole kindel.

6. Milline õpetaja jääb Sulle pärast Treffneri lõpetamist kõige rohkem meelde?

Kõik õpetajad loevad ju Miilangut ja on siis minu peale kurjad! Tegelikult Hele Kiisel. Ta on minu jaoks väga suur autoriteet oma (elu)tarkuse ja mõistlikkusega. Monika Piirimäe jääb arvatavasti oma naiselikkuse ja energilisusega meelde.

7. Kus ja kellenä näed end 10 aasta pärast?

Ideaalplaanis on mul käes mõne Inglismaa ülikooli magistrakraad. Tahaksin töötada organisatsioonis, mis päästab maailma. Samas ei tahaks ma ümber trükkida kellegi teise otsuseid, vaid ise kaasa rääkida. Ehk töotan välisministeeriumis või ÜRO-s. Loodan, et olen leidnud tasakaalu töö ja puhkuse vahel. Praegu pingutan tööga liialt üle.

8. Mis loom Sa olla tahaksid?

Delfin! Minu arvates näevad nad

välja selliseid nagu naerataksid kogu aeg. Lisaks on delfinid intelligent- sed loomad.

9. Missugune film, raamat või muu kultuurinähtus Sind viimati mõjutanud on? Mida soovitsid teistele?

Film nimega „A Good Year“ on ilus ja draamavaba film. Ärge „Videviku“ saaga uut osa vaatama minge! Mul on mingi „asi“ Tammsaarega. Luge- da soovitsingi „Tõe ja õiguse“ III osa, mis on minu arvates alahinna- tud. Lauludest inspireerib mind vii- masel ajal Kat Edmonsoni „Be The Change“.

10. Mis Sind veel inspireerib, kust ammutad kõige jaoks energiat?

Näiteks see, kui ma näen asju, mis on valesti ja saan neid parandada. Lisaks väikesed asjad. Kui istun kodus päikese käes võrkküües ja vana- ema toob mulle pannkooke! Või kui kodus pliidi peal kuivavad pipar- mündilehed. Sellised asjad annavad energiat.

11. Kas Sa vahel koolist poppi teed? Milline on ideaalne popipäev?

Ma ei ole kunagi koolist niisama poppi teinud. Ah, õigus, ühe korra esimeses klassis, kui poisid mind kiusasid. Tavaliselt teen koolist poppi selleks, et pooleliolevaid asju lõpuni viia. Üks kord käi- sin füüsika tunni ajal vana- emaga kohvikus ka. Haa! Usun, et ideaal- ne popipäev on siis, kui sa teed midagi väga naudita- vat.

Tõeline maailmapäästja: Tulevi- kus näeb end välisministeeriumis või ÜRO-s.

12. Kui saaksid õhtusöögil minna ühe kuulsa inimesega ajaloost, siis kes see oleks?

(Mõttepaus) Lennart Meri. Tahaksin minna Lennart Meriga õhtusöögil, temaga elust rääkida. Mahatma Gandhiga tahaksin tegelikult ka. Mulle tundub võimatuna, et miljo- nid inimesed lõpetasid sõdimise üheainsa inimese pärast.

13. Mis on Sinu lemmikaasta- aeg?

Kevad. Siis kui astud koolimajast välja ja tunned, et võid kevadelõh- nast kõhu täis saada. Päike paistab ja tuju läheb heaks.

14. Aga Sinu lemmiktegevus talvel?

Uisutamine, lumeinglite tegemine. Mulle meeldib oma koeraga lumes hullata, temaga lumesõda pidada. Sel talvel pole veel nende asjade te- gemiseni kahjuks jõudnud.

15. Mis on Sinu lemmikkohvik Tartus?

Ikkagi Werner. Olen koogisõltlane.

16. Sinu elu v a l e m on...

Olla

võimalikult positiivseks mõjuks või- malikult paljudele inimestele.

17. Kas Sul halba tuju ka ette tu- leb? Mida siis tuju parandami- seks teed?

On küll. Ma olen klišeoinimene ning mind aitab tavaliselt šokolaad. Ja heade inimestega rääkimine. Mina ei suuda nii, et ei räägi asju südame- lt ära.

18. Kas Sa maailmalõpoteo- riasse usud?

Usun sellesse nii palju, et kellegagi juhtubki kindlasti midagi halba ja tema jaoks saab maailm otsa. See on väga kurb. Samas ma ei usu, et tuleb Nibiru ja maailm lõpeb kõigi jaoks. Usun, et tuleb ka selline kuupäev nagu 22.12.2012.

19. Kas Sul on lõpetuseks mõni armas jõulusoov koolikaaslas- tele?

Nautige Tartu kauneid jõulukaunis- tusi ja olge õnnelikud!

TREFFNERIST SOOVITAB

SAARA VÄLLI (10.C)

RAAMAT A. Kivirähk „Mees, kes teadis ussisõnu“

FILM „Armastuse kunst“

ETENDUS „Tappa laulurästast“

FOTO: VANEMINE.EE

TEKST KAISA LIINA NÄÄR

“Kodanik Kane“ on 1941. aastal ilmunud film ning paljud kriitikud on arvanud, et see on parim film, mis iial tehtud. See on klassikaline ja nauditav, kuigi võib kohati tunduda igav.

Üldjoontes räägib film meediastarist Charles Foster Kaneist, kes sureb oma häärberis ja jätab maha mõistatuse - tema viimase sõna: *Rosebud*. Üks ajakirjanik asub mõistatust lahendamaks ja räägib kõigi inimestega, kes Kaneiga tema elu jooksul kokku puutunud on. Ajapikku tekib pilt auaahnast mehest, kes on saavutanud kuulsuse ja rikkuse, kuid seda jahtides vananedes üha üksikumaks muutunud. Kuid mõistatuse lahendamisele lähemale ei jõuta.

Kõige hingeminevam on stseen filmi lõpus. See algab katkendiga Kaneist lapsena mängukelguga mängides ja jätkab ülevaatega mehe aaretest, mida üks töötaja põletab, ning kaardrisse jääb seesama kelk kirjaga *Rosebud*. See sümboliseeris mehe lapsepõlve ja tema kõige armsamaid mälestusi, kuid selleks, et õige tunnetus filmist kätte saada ning oma arvamus kujundada, tuleb filmi vaadata.

Mina soovitan seda filmi vaadata kõigil klassikaliste filmide austajatel ja nii noortel kui vanadel ajaloo huvilistel.

INIMENE TÄNAVALT SOOVITAB

EVA KAISA (SOOME, 43.A)

RAAMAT Hasso Krull „Jumalanna pesa: mütoepiline essee“

FILM „Kodanik Kane“ („Citizen Kane“)

ETENDUS „Südasuveöö unenägu“

TEKST IIDA ELISE MURUMETS

“Tappa laulurästast“ esietendus Vanemuises 9. veebruaril 2012. Etenduse lavastas Urmas Lennuk, kelle jaoks on “Tappa laulurästast“ kui täiskasvanute “Bullerby lapsed“. Näidendi tegelased on Nirksilm (Liisa Pulk), tema vend Jem (Andres Mähar) ning Nirksilma ja Jemi sõber Dill (Maria Soomets), lisaks laste isa advokaat Atticus Finch (Hannes Kaljujärv) ja majapidajanna Calpurnia (Liina Olmaru). Lavastus põhineb Harper Lee samanimelisel romaanil, mis ilmus 1960. aastal ja on võitnud Pulitzeri preemia. Etenduse läbivaks teemaks on armastus: isa armastus laste vastu, Nirksilma suhted vennaga, lapsepõlvesõpruse muutumine esimeseks armastuseks ning ligimesearmastus. Taustaks aga mitmed probleemid nagu kiuslik õpetaja ja naabrinaine, rassistlikud kokkupõrked ja ka naabrikoll, keda etenduses kehastab kaltsunukk. Etendus on tõeliselt hästi lavastatud ja ka näitlejate valik on õnnestunud. Eriti meeldisid lapsi mänginud artistid, kes olid oma rollides väga usutavad. Võrreldes raamatuga on etenduses mõistagi tehtud kärpeid nii tegelaste arvu kui süžeeelinide osas, aga see ei ole etendusele kahjuks tulnud. Sadamateatri *black-box* ja minimalistlik lavakujundus (Liisa Soolepp) toetavad kenasti laste mängu. “Maailm on tegelikult kaunis kena paik, kui seda vaadata siiraste lapseilmadega.“

ÕPETAJA SOOVITAB

HELE KIISEL (MATEMAATIKA)

RAAMAT Paulo Coelho „Aleph“

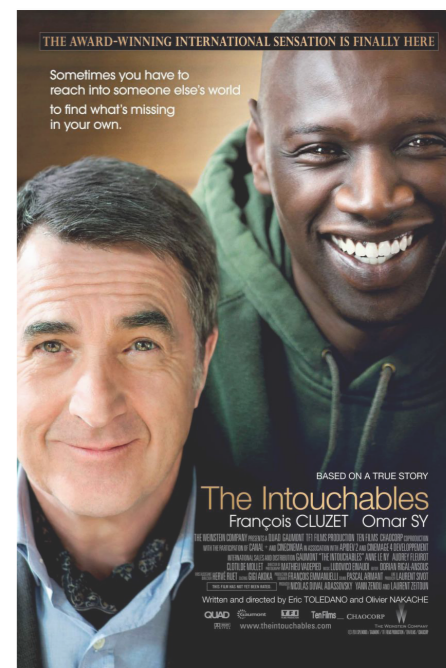
FILM „Seenelkäik“ ja „1+1“

ETENDUS „Aeg ja perekond Conway“

TEKST ELIISA ÜLEVAIN

“1+1“ on südamluk ja humoorikas lugu halvatud rikkurist Philippe’st (François Cluzet) ja mustanahalisest eksvanguist Drissist (Omar Sy). Philippe, kes on kogu oma elu armastanud riske, palkab Drissi endale hooldajaks. Sellest töölehetusest areneb sõprus, mis ületab kõik sotsiaalsed ja varalised barjäärid. Filmi teevad ilusaks suurepärane režissöör töö (Olivier Nakache ja Eric Toledano) ja kunstiliselt kaunid stseenid. Film rõhub vaataja tunnetele, jutustades ühe tõsielulise loo köitvas ja hingestatud võtmes. Driss päästab Philippe’i masendusest, aidates tal leida elus võimalusi tema füüsilisest puudest hoolimata. Tänu Drissile kohtub Philippe uue armastusega ning õpib taaskord elust rõõmu tundma. Olgu filmi moraaliks võimaluste leidmine igasugustes tingimustes, põhimõttekindlus ja tehtud vigadest õppimine. Filmist on tänaseks saanud ülemaailmne fenomen ning kõigi aegade edukaim mitteinglisekeelne linatets terves maailmas. Omar Sy võitis filmiga César’i auhinna parima näitleja kategoorias.

Spordinädal

TEKST AKSEL PART

FOTO FLICKR

Saalihoki

Nädala esimesel päeval alustati populaarseima ala - saalihokiga. Võistkonna olid välja pannud pea kõik klassid ning korralike favoriitide puudumisel oli oodata tulist rebimist esikohtadele. Nii ka läks ja kõik mängud olid mõnusa võitluslikud ning said tihti lahenduse alles penaltiseeriaga. Nõnda lõppes ka ühe soosiku, 12.c teekond sel turniiril vastaste täpse penaltiga, kui 10.c klassi staar Jaak Kaljula palli pehmelt väravavõrku saatis. Samas pidi ka 10.c juba poolfinaalis alla vanduma 12.a klassile, kes suutis finaalist samuti võiduka

väljuda ning võttis vastu auga välja teenitud võidukringli.

Korvpall

Teisipäeval jätkus spordinädal korvpalli välktorniiriga, kus suuri tegusid

oodati just uutelt ründikelt, kelle hulgas leidis nii mõnigi korralik mängumees.

Juba pärast esimesi mängu oli aga selge, et sel turniiril edu saavutamiseks oli vaja enam kui paari head mängijat - terve võistkond, sealhulgas ka neid, pidid tasemel olema.

Nii langesid kiirelt konkurentsist paljulubavad 10.a ja 10.c, natuke paremini läks humanitaarirebastel, kes püsisid võistlustules teise ringini, kuid parima tulemuse eest hoolitses 10.b, jõu-

des parima nelja hulka. Ülejäänud klassidest näitasid head taset 11.b, 12.b ning 12.c, kes liitusid 10.b-ga poolfinaalides.

Kolmanda koha sai meeskondlikult tegutsenud 11.b klass ning 10.b klassil tuli seekord veel neljanda kohaga leppida.

Finaalikohtusid omavahel igati kohaselt abiturientid 12.b ja 12.c klassist. Loodusklassi trumbiks oli oodatult nende neidude hea mäng, kuid ka realklassi tüdrukud olid tublid ning poolajaks oli 12.c edu vaid kolm punkti. Teisel poolajal oodati, et 12.b võtab ohjad enda kätte, sest senimaani polnud kellestki neile vastast olnud, kuid eelmise mängu võidust enesekindlust ammutanud loodusklassi poisid tegid selle turniiri parima etteaste ning ületades vastaseid nii kaitses kui rünnakul, võitsid teenitult mängu ning sellega ka kogu turniiri.

Võrkpall

Viimaseks spordinädala alaks oli alati põnev ja vaatamänguline võrkpall. Kui saalihokis ja korvpallis polnud ühtki väga kindlat favoriiti, siis siin oli olukord teine - eelmise aasta põhjal võis oodata mäekõrgust üle-

olekut 11.b ja 12.c klassilt. Favoriitide jaoks algaski turniir väga edukalt ja erilise pingutuseta edenesid mõlemad poolfinaali. Poolfinaalides olid aga vastasteks juba kõvemast puust võistkonnad, kes valmistasid soosikutele niivõrd südi vastupanu, et viimased vaid hädavaevu pääsesid.

Niisiis, hoolimata eelnevatest raskustest jõudsid finaali ikkagi kaks suurt - 11.b ja 12.c, kes pakkusid publikule põnevust ja närvikõdi tõesti kogu raha eest. Tasavägises mängus suutis lõpu eel ohjad haarata 12.c, kellel oli ka mitu võimalust kohtumine ära lõpetada, kuid visad ründikud tulid raskest seisust auga välja ning võitsid lõpuks kohtumise minimaalse 16:14 tulemusega.

Õpetajad vs. õpilased

Lisaks klassidevahelistele võistlustele oli nagu ikka kavas ka traditsiooniline õpetajate ja õpilaste vaheline saalihokikohtumine. Õpetajate vastu said kolmel perioodil kätt prooviõpilased kõigist vanuseastmetest ning lõpuvile kõlades säras tablool sõbralik viik 14:14. Tulemusega võivad ilmselt rohkem rahul olla õpetajad, sest erinevalt õpilastest neil vahetusi polnud ning mängida tuli algusest päris lõpuni - õpilased seevastu peaksid selleaastasest mängust õppima ning järgmisel aastal võidu koju tooma.

Jõuluküsitlus

KÜSIMUSED
FOTO

KAI KARIN SIKK
FLICKR

Kas Sinul on juba jõulutunne? Mis aitab jõulutunde luua?

Triin Pihlak (11.E): Ei ole veel. Ma arvan, et jõulutunde aitab luua see, et kui näiteks paned toas üles jõulutuled - siis tuleb täiega selline meeleolu. Siis peab mandariine ostma ja küünlad põlema panema. Kindlasti peab lumi ka olema, sest jõulutunne ei saa tekkida ilma lumeta.

Anti Alasi (õpetaja): Õige pisut on juba, et lumi on maas ja valgustused tänavatel on sellised jõulused. Üks, mis ma juba nimetasin, on lumi ja siis võib-olla need: kuusk, ehted, valgustus ja siis võibolla ka inimesed, kes on teistsugused.

Toomas Jürgenstein (õpetaja): Ei ole. Ma usun, et jõulutunne tuleb käimasoleval nädalal. Siiani on meeleolu olnud väga tõine, pooleliolevaid tundeid on palju ja jõulude peale väga veel mõelnud ei ole. Mulle näib, et jõulutunne tuleb, kui jooksvad tööd hakkavad maha jääma, üha rohkem on aega lähedaste, enda ja oma mõtete jaoks ja tavaliselt kusagil umbes 20. paiku niisugune aeg hakkab saabuma, kui viimased kontrolltööd saab parandatud. Siis kui mõtted lähevad niisugustelt igapäevastelt asjadelt võib-olla natuke igavikulisematele asjadele. Selline sujuv piir tuleb ja ma kunstlikult ei ole tahtnud jõulud ettepoole tuua.

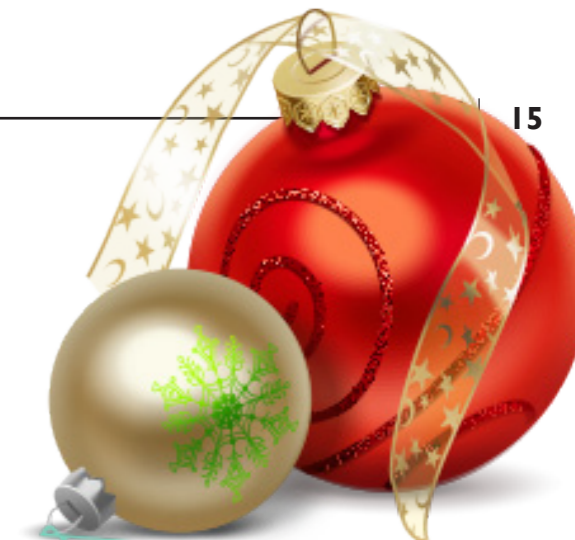

Kuidas veedate oma jõuluõhtu?

Triin: Mina veedan oma jõuluõhtu sugulaste ja pere keskel ja söön hästi palju ja siis jagame kingitusi ja loeme luuletusi kõik ja tuleb ka jõuluvana.

Anti: Ma arvan, et ma külastan oma sugulasi ja siis õhtul olen pere keskis.

Toomas: Vähemalt praeguse plaani kohaselt ma tõenäoliselt käin lähedaste haudadel ja kirikus ja oma perega olen jõululaupäeval ning jõulu esimesel pühal kui teeolud vähegi kannatavad, sõidan Pärnumaale, kus on mu sünnikodu.

Kuidas leiad jõuluringitused kallitele inimestele?

Triin: Eks ma ikka tean neid inimesi, kellele ma teen kinki ja siis selle järgi, missugune on see inimene, siis ma mõtlen midagi geniaalset välja.

Anti: Lähen poodi, ostan. Mõned armastavad ka ise teha, aga ma ei ole ise teinud. Aga mul on pereliikmed küll, kes teevad ise.

Toomas: See on minu jaoks kõige raskemini lahendatav probleem. Ja viimasel ajal olen püüdnud oma pere liikmetega kooskõlastada. Kui ma tean, et nad mingisuguseks suuremaks asjaks raha koguvad, lisan sinna oma osa. Aga olen palju teinud ka selliseid spontaanseid kingitusi, et põigatud vahel mõnest poest läbi ja kui midagi on natukenegi meeldinud, siis olen ära ostnud ja tavaliselt leidnud ka inimese, kellele see head meelt teeb.

Millised on Sinu jaoks ideaalsed jõulud?

Triin: Sellised nagu ma enne kirjeldasin, et kuidas ma jõule veedan. Sellised ongi õiged jõulud.

Anti: Kui ma saan aja maha võtta ja tegeleda nende asjadega, mis on minu jaoks olulised. Et ma ei pea mõtlema mingisuguste pakiliste küsimuste peale.

Toomas: Need peaksid olema töövabad... sellised, kus liialt ei domineeri igapäevased asjad nagu teler, arvuti, vaid ikkagi pigem mõned tegevused õues, lumine mets, suusad, lõke, hõõgvein... midagi niisugust, kus vaimne tasakaal oleks kenasti ühendatud emotsionaalsete elamustega. Loodus on seal üsna olulisel kohal.

Nimeta 5 jõuludega seonduvat sõna.

Triin: Jõuluvana, mandariinid, piparkoogid, söök, jõulupraad.

Anti: Lumi, jõulukuusk, piparkook, verivorstid, hapukapsas.

Toomas: Kirik, piparkoogid, lumine mets, köök ja põhjapöder.

ON AEG.

HEAD JÕULU!

TAGAPINGI LOOD

LOE MIILANGUT
KA VEEBISTI!

NUPULA

Matemaatikatund, keskmine rida, tagumine pink. Käes on jõulude aeg, õhtuks on tarvis karbitäit piparkooke. Kotist võetakse taigen, taignarull ja vormid ning meisterdamine alaku. Osa taignast läheb klassile jagamiseks, sest see maitseb nii häa. Samal ajal kirjutavad loomingulisemad tunnis luuletusi, nõelvildivad päkapikke või koovad pikki talvesalle, mille sabad ulatuvad üle terve vahekäigu. Jõulumeeleolu on jõudnud ka tagapinkidesse.

KUNSTIARVESTUS

Kunsti ajaloo õpetaja Priidu Beier annab arvestuseks õppida 20 teemat, kuid arvestusel küsib ta igalt õpilaselt vaid kahte teemat. Kui õppida ära ainult 10 teemat, siis kui suur on tõenäosus, et arvestusel saab vastata õpitud teemasid?

FÜÜSIKAHINNE

Füüsikaõpetaja Madis Reemann peab parandama õpilaste füüsika praktikumi töid. Õpilaste käekiri on kole ning tööde parandamine aeganõudev. Õnneks on Reemannil varuks valem, millega saab hinde lihtsamalt määrata. See valem on $|\sin(x)|$, kus x on täiesti suvaliselt valitud reaalarvulise väärtusega nurk. Kui hinne ümardatakse täisarvuni, siis kui suur protsent õpilastest saavad töö hindeks "5"? Eeldame, et iga nurga valimise tõenäosus on võrdne.

FOTO FLICR